

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 16 de novembre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. B.J. va interposar demanda, de data 18-5-2005, en virtut de la qual sol·licitava que es decretés la separació matrimonial i s'atribuís la guarda i custòdia de la filla menor S. i l'ús del domicili a favor de la part agent i que s'imposés al pare l'abonament d'una pensió alimentària de 500 Euros.

La representació processal del Sr. M.A.G. va oposar-se a la demanda interposada, atès que no concorre causa de separació, així com a les mesures interessades.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 10-5-2006, en virtut de la qual va establir: "DECIDEIX: que ha de declarar i declara la separació matrimonial dels cònjuges Srs. B.J. i M.A.G., fent-se menció que la fermesa de la present resolució té com efecte i determina la dissolució del règim econòmic del matrimoni, i estableix les següents mesures paterno-filials:

Primer.- establir la pàtria potestat conjunta dels dos progenitors respecte de la filla comú de nom S..

Segon.- atribuir la guarda i custòdia de la filla comú a la mare Sra. B.J., així com l'ús del domicili que havia estat comú.

Tercer.- fixar un règim de visites del pare vers la seva filla menor, de conformitat amb el que estableix el IV.- Considerant de la present resolució.

Quart.- establir una pensió per aliments de cinc-cents euros (500.- Euros) mensuals destinada a les necessitats de la filla menor, que serà satisfeta pel Sr. M.A.G. a la bestreta dins dels cinc primers dies de cada mes, a comptar del proper mes de juny, a la Sra. B.J. (precisant-se la modalitat de pagament i de revisió en el V.- Considerant), anant a part i a càrrec d'ambdós progenitors les despeses extraordinàries que pugui requerir l'infant en qüestió".

Cinquè.- no havent-hi lloc a establir a favor de cap dels cònjuges pensió compensatòria.

Tot això sense fer declaració especial sobre les costes d'aquesta instància, i procedint-se a la inscripció d'ofici d'aquesta sentència prop del Registre Civil del Principat d'Andorra, i això una volta aquesta esdevingui ferma".

III.- La representació processal de la part defenent va interposar recurs contra la resolució judicial dictada a la instància i, en data 19-7-2006, va formular llur escrit de conclusions, segons el qual i pels arguments continguts en el mateix, sol·licitava la revocació de la sentència dictada. Per el contrari, la part recorreguda va presentar, en data 14-9-2006, l'escrit de contesta a les conclusions, segons el qual demanava que es procedís a la confirmació de la resolució d'instància i a la imposició de les costes processals.

El Ministeri Públic, per informe de data 4-9-2006, va demanar que es confirmés la resolució d'instància i es desestimés el recurs interposat per la part agent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part defenent fonamenta el seu recurs en l'argument que no es pot fer front a una pensió d'aliments de 500 Euros amb les seves possibilitats econòmiques i que, en atenció a les necessitats de la menor, s'hauria de fixar en la quantitat de 250 euros.

La quantificació de la pensió d'aliments a favor d'un dels fills menors, arrel de la crisi matrimonial que afecta als progenitors del mateix, constitueix l'objecte del present recurs. És en aquest ordre d'idees, que cal indicar que de la lectura dels articles 52 a 54 de la Llei Qualificada del Matrimoni s'extreu que el consort que no tingui atribuïda la guarda i custòdia dels fills menors d'edat haurà d'abonar una pensió alimentària per a cobrir les necessitats dels esmentats fills menors. Així, l'article 53 de la norma legal obliga als tribunals a adoptar totes les mesures sobre educació i guarda dels fills en interès i benefici dels menors.

Des d'aquesta òptica, s'ha de posar de manifest que la pensió d'aliments s'ha d'establir en consonància amb dos paràmetres diversos. En primer terme, s'ha de prendre en consideració el patrimoni i les rendes de la persona obligada a prestar els aliments i, en segon terme, s'han de considerar les reals necessitats del fill o filla menor que esdevé creditor dels mateixos. En aquest sentit, aquesta Sala ha de recordar que els aliments han d'incloure tot allò relatiu a l'assistència mèdica, l'habitatge, la roba, la previsió, l'educació i la formació del menor, fins i tot dins d'aquests darrers conceptes les activitats esportives o de lleure, tota vegada que les mateixes són no solament necessàries per l'adequada formació del menor, sinó també pel seu correcte desenvolupament personal.

II.- Si aquestes consideracions les traslladem al cas que ara ens ocupa, s'ha d'establir el que segueix. Pel que fa a les necessitats de la menor S. consta acreditat que solament en despesa escolar i de manutenció existeixen despeses mensuals entorn als 250 euros (folis 29 a 31), així com despeses mensuals per les activitats esportives que es situen prop dels 40 euros. Si a aquestes despeses de 300 euros, afegim les despeses necessàries de roba i les relatives als subministres de

l'habitatge en el qual viu la menor, així com el necessari per què una menor de la seva edat pugui portar a terme activitats d'oci i lleure, és evident que les seves necessitats es situen al voltant de la quantitat fixada a la instància de 500 euros.

Quant a les possibilitats econòmiques del progenitor de la menor, consta acreditat a les actuacions que el pare percebia uns ingressos mitjans, durant els mesos de maig a juliol de l'any 2005 superiors als 1600 euros. Conseqüentment, aquesta Sala entén que amb els esmentats ingressos el pare pot abonar una pensió d'aliments de 500 euros per a la seva filla i encara li resten 1.100 euros per a proporcionar-se a sí mateix les necessitats de roba, habitatge, assistència mèdica i previsió, de forma que s'escau pel que s'ha raonat mantenir la solució d'instància i refusar pels arguments esmentats el recurs interposat.

III.- Malgrat s'hagi desestimat el recurs interposat, l'especial naturalesa de les relacions jurídiques i dels interessos que es troben en conflicte, motiven que no s'escaigui efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. M.A.G. contra la sentència dictada, en data 10-5-2006, per l'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal i confirmar de forma íntegra la seva part decisòria. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-